

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, bývajúceho v **S.**, proti žalovanému **J.**, bývajúcemu v **M.**, zastúpenému JUDr. **S.**, advokátom so sídlom v **T.**, **o zaplatenie 1 161,78 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 13 C 283/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. mája 2009 sp. zn. 5 Co 94/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov rozsudkom z 5. decembra 2008 č.k. 13 C 283/2006-85 v znení opravného uznesenia z 30. januára 2009 č.k. 13 C 283/2006-91 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 3 dní 35 000 Sk (1 161,78 €) s 8 % úrokom z omeškania od 11. septembra 2006 do zaplatenia a v rovnakej lehote mu nahradiť trovy konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal, že ním zistené a vytknuté vady veci zhotovenej na zákazku uplatnil u žalobcu v záručnej 6-mesačnej lehote. V dôsledku toho súd prvého stupňa považoval žalovaným vznesené námietky za právne bezvýznamné. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 13. mája 2009 sp. zn. 5 Co 94/2009 rozsudok súdu prvého stupňa v znení opravného uznesenia potvrdil; rozhodol tiež o náhrade trov odvolacieho konania. Na odôvodnenie potvrdzujúceho výroku svojho

rozsudku uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Súd prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav, ktorý aj správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný v konaní nepreukázal, že zistené vady na veci zhotovenej na zákazku vytkol žalobcovi v záručnej lehote. Vzhľadom na to nebol naplnený predpoklad pre úspech žalovaného v konaní. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním, ktoré odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), a tiež tým, že „rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. d/ O.s.p.)“. Žiadal zrušiť dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa v znení opravného uznesenia a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť, lebo smeruje proti vecne správne rozhodnutiu odvolacieho súdu. Vo vyjadrení zároveň žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania – trov právneho zastúpenia vo výške 136,72 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolaním žalovaného je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak

smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V danom prípade dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku. Napadnutý je potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné. Dovolací súd dosiaľ v tejto veci nerozhodoval, a preto ani nevyslovil záväzný právny názor. Z toho vyplýva, že podaným dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné. Prípustnosť tohto dovolania z uvedeného ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie žalovaného by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

Dovolaateľ nenamieta, že v konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a existencia vady takejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť tohto jeho opravného prostriedku preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Pokiaľ žalovaný v dovolaní – bez bližšieho vysvetlenia – namieta, že v konaní došlo k tzv. inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že procesná vada tejto povahy na rozdiel od vád uvedených v § 237 O.s.p. nevedie k zmätočnosti rozhodnutia a nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania.

K tej časti dovolania, v ktorej žalovaný tvrdí, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Prípustnosť dovolania žalovaného nezakladá ani ním namietaná neúplnosť skutkových zistení alebo nesprávnosť skutkových záverov súdov nižších stupňov. I keby tieto súdy (prípadne) neúplne zistili rozhodujúce skutkové okolnosti, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalovaného v zmysle § 237 O.s.p.

Pre úplnosť treba dodať, že obsah dovolania svedčí o uplatnení dovolacích dôvodov, ktorými bolo možné odôvodniť dovolanie podľa § 241 ods. 2 O.s.p. v znení platnom do 31. augusta 2003. Účinnosťou zákona č. 353/2003 Z.z. (dňom 1. septembra 2003) bol ale dovolací dôvod spočívajúci v tom, že „rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní“, z ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. vypustený.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalovaný nebol v dovolacom konaní procesne úspešný. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi ním požadovanú náhradu trov právneho zastúpenia v dovolacom konaní, lebo obsah spisu nepreukazuje jeho zastúpenie advokátom v dovolacom konaní. Ako vyplýva z textu plnej moci udelenej 2. marca 2009 (č.l. 102 spisu), JUDr. M., advokátka so sídlom v S., ktorú žalobca označil vo vyjadrení k dovolaniu za zástupkyňu v dovolacom konaní,

zastupovala žalobcu iba v konaní na odvolacom súde; plná moc udelená tejto advokátke žalobcom pre dovolacie konanie sa v spise nenachádza a ani žiadna iná súčasť spisu nepreukazuje, že by ho zastupovala v dovolacom konaní. O tom, že žalobca nie je v dovolacom konaní zastúpený touto advokátkou, svedčí okrem nedoloženia plnej moci pre dovolacie konanie tiež skutočnosť, že vyjadrenie k dovolaniu podpísal (iba) osobne žalobca. V dôsledku vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade na procesnej strane žalobcu nevznikli žiadne trovy právneho zastúpenia, ktoré by obsah spisu umožňoval nahradiť. Treba dodať, že zo spisu nevyplývajú ani iné trovy žalobcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. januára 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková